

Minna Savela

SINISEN TÄHDEN SALAISUUS

Sinisen tähden salaisuus

Minna Savela

Sinisen tähden salaisuus

© 2010 Minna Savela

Päällys ja taitto: Books on Demand GmbH

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-498-795-0

Johdanto

Minä olen kaikkeuden lähteen pisara, tuulen selkään noussut kipinä. Olen murunen kiveä kengän alla sekä atomin näkymätön hiukkanen. Pieni ja huomaamaton, mutta silti niin arvokas ja ainutlaatuinen. Olen kulkenut maailmassa omalla tavallani. Tutkinut elämää ja niitä lukuisia variaatioita, joiden kautta se itseään ilmentää. Kulkenut kauan ja pysähtynyt lopulta huomaamaan, kuinka pieni kivi kengän alla kantaa vuoren voimaa, pisara sielussa aaltoilevaa salaisuutta. Minä olen se kaikkeuden lähteen pisara, joka on matkustanut ymmärryksen meren taakse, sinisten perhosten synnyinkotiin. Olen tarina, joka on palannut matkaltaan muotonsa muuttaneena, siniseksi perhoseksi kasvaneena. Istun vielä hiljaa kotilehdelläni, siivet suljettuina. Voitte nähdä vain niiden takapinnan. Sen, jonka loin itseäni suojelemaan. Tuuli puhalttaa, kutsuu luottamaan. Kipinä, joka nousi tuulen selkään, roihuaa nyt aalloilla. On aika nousta ja paljastaa tarina, joka sinisiin siipiini on kirjoitettu.

*Sinä poimit lehdeltä minun alkuni,
veit kauas muotoani uudistamaan.*

*Hellästi ravitsit värisevää kehoani,
elämää, joka loi itseään uudestaan.*

*Saatoit sieluni koteloon uinumaan,
suojaan, jossa siipeni rakennetaan.*

*Katsoit verhoon käärittyä kehoani,
minua, kapalon sisällä uudistuvaa.*

*Odotit ja valvoit, kunnes värähdin,
koskettti sydäntäni maailman kutsu.*

*Näit suojaavan pukuni murenevan,
ihoon taltioidun tarinan aukenevan.*

*Sinä poimit lehdeltä minun alkuni,
veit kauas maailmaasi kasvamaan.*

*Niin sieluni jäljet muotonsa saivat,
silmit siivissä oppivat katsomaan.*

1. luku

Siipeni ovat nyt auki. Istun lehdelläni herkästi haavoittuvana ja samalla vahvempana kuin koskaan aiemmin. Neljä vuotta sitten olin pieni alku, kuoren sisällä elämäni aloitteleva yksilö. Odotin hiljaisena omaa vuoroani, maailman kutsua. Tietoisuuteni oli herännyt ja ymmärsin, että jotain tärkeää oli tulossa. Sisälläni kuohui levoton meri, jonka aallot painoivat minua maailmani reunoja vasten. Taistelin vastaan, kunnes ymmärsin, että minä itse olen meri. Silloin aallot pehmenivät, nostivat minut selkäänsä ja työnsivät uuden elämäni alkuun. Aluksi kaikki tuntui kummalliselta, koska olin niin totunut maailmani pienuuteen. Vaikka aallokko oli lyönyt ja ruhjonut kehoani, kaipasin vanhoja rajojani ja niiden tuomaa turvaa. Uudessa maailmassani katsoin kaukaisuuteen ääriä etsien, mutta en löytänyt mitään. Tunsin ensimmäistä kertaa auringon kasvoillani, näin kehoni heijastuksen kastehelmen pinnasta. Muotoni oli muuttunut, kehoni suoristunut. Olin kehittynyt alkioda toukaksi, saanut pintaani keltaisen värin. Tunsin jotain sellaista, mitä en ollut koskaan tuntenut: elämän nälkää.

*Pimeydessä valon siemen,
varjoissa vapahtajan viitta.*

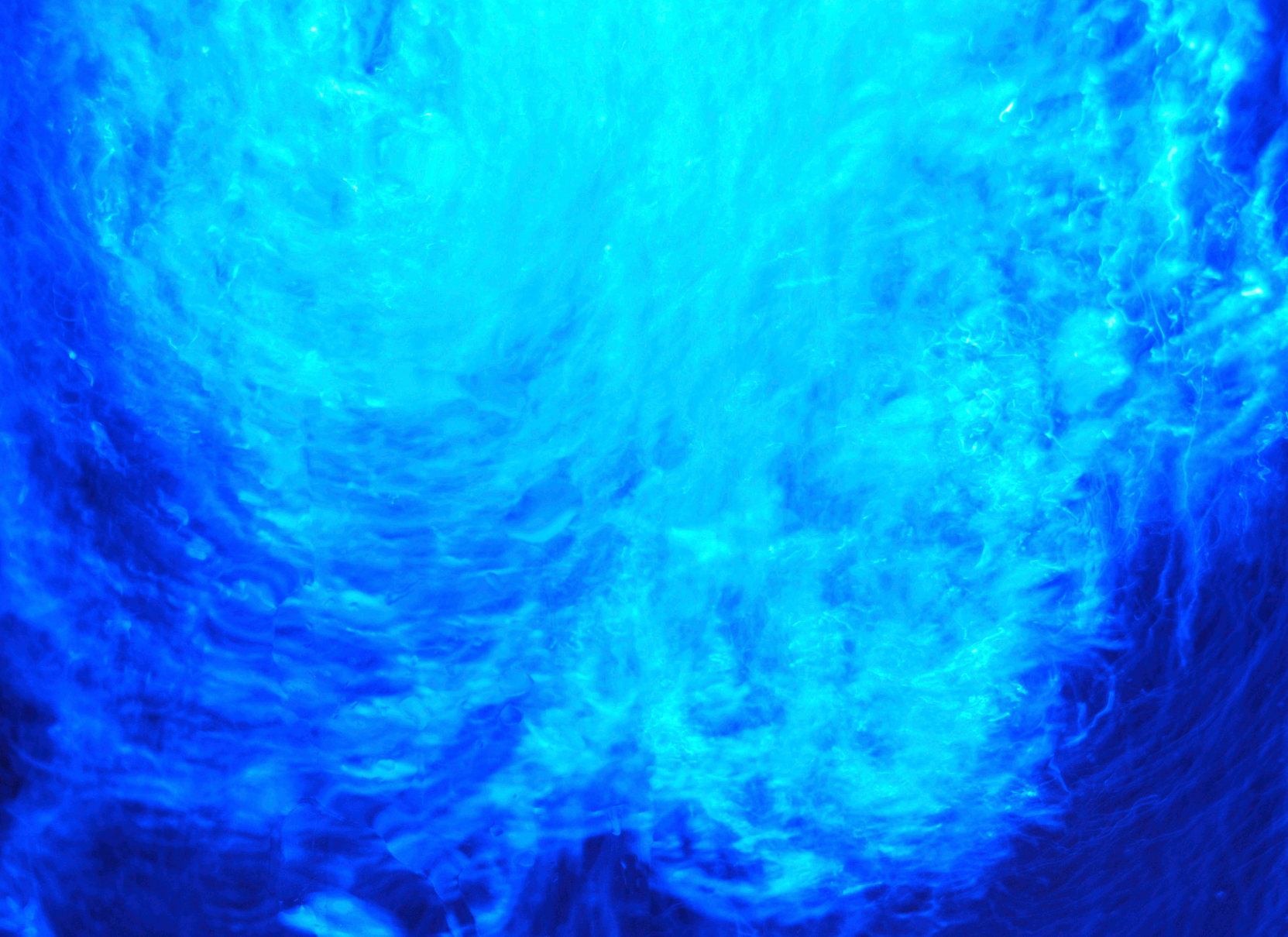
*Surusta kuoriutumassa onni,
onnettomuudesta uuden alku.*

*Sammaleen alla sanotut sanat,
huulilta kivelle valuneet.*

*Saniaisen kukinnoissa salaisuus,
keskikesän kasteesta luotu.*

*Säikeissä eletyn elämän sävyt,
polkuja polvesta toiseen.*

*Kehrätty lankoja, punaisiakin,
kuka ne on sitonut yhteen?*

Sininen tähti saapui luokseni useita vuosia sitten ja kysyi, kulkisinko hänen rinnallaan kappaleen matkaa. Hän ei luvannut minulle helppoa tietä, ei kivutontakaan, mutta yhden lupauksen hän antoi. Sen, että yhteisen matkamme päätteeksi saisin kuulla, kuinka tuhansiksi vuosiksi vaiennut laulu jälleen soi. Lähdin hänen mukaansa, koska sydämeni sanoi niin, ja aloitin matkani kohti tuntematonta. Varsin pian huomasin, kuinka vieraita ja samalla ihmeen tuttuja olivat ne tiet, joille hän minua johdatti. Neljä auringon kiertoa Sininen tähti eli yhteydessä sydämeni syvimpään osaan, avaten ymmärrystäni ja sitä salaisuutta, jonka olin sisälleni kätkenyt. Olin kuin perhonen, joka muoto muodolta ja sykli sykliltä valmistautui omalle laululleen. Aluksi kuulin vain hajanaisia nuotteja ja eksyneitä ääniä, mutta lopulta ne kasvoivat sävelmäksi, joka oli vieras ja samalla niin ihmeen tuttu. Kun neljäs auringon kierto lähestyi loppuaan, kuulin, kuinka tuhansiksi vuosiksi vaiennut laulu jälleen soi.

ISBN 978-952-498-795-0

www.bod.fi

